

تحقق مطالبات کارگران نیشکر هفت تپه و سایر مراکز کارگری در اتحاد و هماهنگی اعتراضات و اعتصابات انباده سراسرکشوراست

اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه وارد چهارمین روز خود شد. بیش از هزار نفر از کارگران نیشکر هفت تپه در اعتراض به معوقات مزدی و تاخیر در پرداخت حق بیمه و تحقق سایر مطالبات خویش به اعتصاب و تجمع اعتراضی متوسل شده اند. در این تجمعات اعتراضی خانواده ها نیز کارگران را همراهی میکنند.

کارگران نیشکر هفت تپه بواسطه شرایط سخت و زیان آور کار، تشدید استثمار توسط کارفرماها، سطح پائین دستمزدها و تعویق های طولانی در پرداخت حقوق و مزایا، از جمله مراکز کارگری است که طی سالهای گذشته برای تحقق مطالبات صنفی و اقتصادی خود متحدانه به اشکال مختلف دست به مبارزه و مقاومت زده اند. بموازات این مبارزات بود که کارگران به ضرورت تشکیل سندیکائی خود پی برده و تشکیل سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ممکن گردید. اما رژیم جمهوری اسلامی با دستگیری و اخراج رهبران و نمایندگان کارگران و مستقر کردن نیروهای امنیتی در محیط کار تلاش کرد تا سندیکارا از هم بپاشاند و با تضعیف قدرت متحده کارگران، دست کارفرماها ی بخش خصوصی و دولتی را در تشدید استثمار و بی حقوق کارگران باز بگذارد و در این فاصله کارفرما ها تنها زمانی مجبور به عقب نشینی شده و به برخی خواست های کارگران گردن گذاشتند که مبارزه متحد کارگران و اعتصابات و اعتراضات آنها جریان سوددهی این شرکت را کند و صاحبان سرمایه را تحت فشار قرار دادند. اما هرگاه که فشار و اعتراضات کارگری در نتیجه وعده و وعید و فریبکاریهای کارفرما فروکش کرده بار دیگر تشدید استثمار و سرکوب کارگران از سر گرفته شده است.

این البته از خصوصیات فعلی جنبش کارگری ایران است که برغم گسترش هرروزه اعتصابات و اعتراضات در مراکز مهم کارگری و مقاومت های بی نظیری که از سوی کارگران صورت میگیرد اما عدم وجود وحدت عمل بین مراکز مختلف کارگری و عدم ارتباط ارگانیک و مبارزاتی بین آنها دست کارفرماها و دولت را باز میگذارد تا حرکت های اعتراضی را مهار کرده و از مسیر خود منحرف کنند. خواست ها و مطالباتی نظیر افزایش دستمزدها، بیمه های اجتماعی، لغو قرارداد های موقت پرداخت شدن بموقع حقوق و مزایا و غیره هرچند که جنبه عمومی داشته و مطالبات بخش های مختلف کارگران سراسر ایران را تشکیل میدهد. اما بدلیل نبود پیوند میان این مبارزات، دولت و کارفرما ها با روشهای مختلف ضربات و فشارهای وارده را خنثی و از سر میگذرانند و کارگران برغم فداکاریها در اکثر موارد موفق به تحقق مطالبات شان نمیشوند. بطور نمونه کارگران نیشکر هفت تپه میگویند: دست کم طی یکسال گذشته کارفرمای بخش خصوص مجتمع نی شکر هفت تپه به بهانه شرایط بد اقتصادی، حقوق و بیمه آنان را با تاخیر پرداخت کرده است و به همین دلیل آنها مرتباً در این واحد صنعتی دست به اعتراض صنفی می زنند. بگفته آنها در اجتماع روز های شنبه و یکشنبه کارگران شاغل و بازنشسته مجتمع نی شکر هفت تپه با تجمع در محدوده اطراف محور اندیمشک به اهواز، به نوعی مشکلات خود را به مسئولان اعلام میکنند.

بر اساس گزارش این کارگر، از اسفند ماه سال ۹۴ تا هم اکنون حدود ۳۵۰ نفر بازنشسته شده اند اما هنوز نتوانسته اند مطالبات بازنشستگی خود را از کارفرمای دریافت کنند.

به گفته وی، در عین حال گروه دیگری از کارگران بازنشسته این مجتمع که هنوز نتوانسته اند مطالبات بازنشستگی خود را از کارفرما دریافت کنند در این اجتماع چند روزه شرکت دارند.

همچنین پرداخت شدن حق بهره‌برداری و پاداش سالهای ۹۴ و ۹۵ از دیگر خواسته‌های این گروه از کارگران مجتمع نیشکر هفت‌تپه است.»

اما برغم اینکه تمامی این خواست‌ها صنفی و عمدتاً دفاعی هستند اما کارفرما با استفاده از ضعف و پراکندگی اعتراضات، به کمک دولت، ارگانهای سرکوب را درمحل کار مستقر میکند و تهدید و توییح کارگران را در دستور میگذارد. درواقع کارگران بنا به منافع طبقاتی خود درمقابل کارفرما و دولت ناچار از ایستادگی و مبارزه هستند و این کاررامیکنند اما بواسطه عدم پیوند با مبارزات کارگران سایر بخش‌ها و عدم هماهنگی اقدامات و شعارها و مطالبات کارگران، کارفرماها به کمک دولت از این موقعیت ضعف مبارزات کارگران استفاده کرده و تاجائیکه میتوانند، به خواست‌های آنها تن نمیدهند.

دراینجا وظیفه بزرگ رفع این نقطه ضعف برعهده کارگران پیشرو و رهبران عملی حرکت‌های کارگری است که باهم ارتباط برقرار کرده و با ایجاد کمیته‌ها و هسته‌های مخفی درمراکز مختلف کارگری، خواست‌ها و مطالبات و اقدامات کارگران معترض بخش‌های مختلف را به هم پیوند داده و با تلفیق درست کارعلنی و مخفی اقدامات و اعتصابات کارگری را هماهنگ و متحدسازند. این اقدامات میتواند پایه‌های اعتراضات و اعتصابات سراسری و نیززمینه‌تشکل‌های سراسری کارگران را آماده سازد.

پیروزی مبارزات کارگران نیشکر هفت‌تپه و سایر مراکز کارگری دربرابر دولت و سرمایه‌داران دراتحاد و هماهنگی اعتراضات و اعتصابات سراسری است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی برقراربادجمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ۱۶ خرداد ۱۳۹۶